

Závod o cla s USA, Německo na pokraji recese. Průmyslový sešup Němců se převálil i do třetího čtvrtletí roku

- CZ24 News | 10. října 2019

Závod o cla s USA neumožňuje druhé ekonomice světa, již je EU, napřímit záda. Eurokomisařka pro obchod Malmströmová má za to, že vzájemné uplatňování cel není „dobrým řešením“. Ohledně vzájemného uplatňování cel si v Evropě stěžují, že si Washington už třetím rokem přestal vážit přátel. Nad Evropskou komisí visí perspektiva omezení subvencí pro Airbus, aby bylo možno vyhnout se novým clům Washingtonu. Mají platit od října. Ve sporu o Airbus se útvary Malmströmové snaží najít řešení, ale historie je tak dlouhá, že se nedá věřit, že „nejlepší přítel“ vyhoví. Navíc před několika dny WTO částečně schválila plán Trumpa na zavedení stoprocentních obchodních cel ve výši 11,2 miliardy dolarů ročně na veškerý vývoz z Evropy a takto „kompenzovat“ pomoc Bruselu hlavnímu evropskému výrobcí letadel.

Právě taková opatření připravuje zavést od začátku příštího roku EU proti Boeingu, a to kvůli dotování této společnosti Washingtonem. Budou to miliardy EUR.

Avšak soupeření druhé světové ekonomiky, která vykazuje 22 % světového HDP s první světovou ekonomikou (25 % HDP) je ztrátové. Tak se Brusel s Washingtonem spolu dohodly na „komplexních a vyvážených pravidlech podpory civilního leteckého průmyslu“. Zvýšilo by to jejich vzájemný obchodní obrát o 10 miliard USD. Malmströmová by navrhla stejnou variantu Rusku a Číně, obzvláště pak Číně, kde stát svůj průmyslový komplex široce dotuje.

Jenomže Trump je dosud k hlasu z Bruselu hluchý. Ač slíbil přehodnotit po volbách nového vedení vztahy s EU, o týden později prodloužil celní válku. I přesto, že přátelství s Washingtonem vypadá spíš jako pranice na trhu, pro ekonomiku EU to není to nejhorší. Bankovní diskontní sazba v EU klesla pod nulu, je výhodné přijímat úvěry a hospodářství EU trne ve strachu. Šéf ECB končící 31. října zachránil v roce 2012 euro, když snížil úrokovou sazbu ještě o 10 procentních bodů, na minus 0,5 a obnovil tím schéma tak zvaného kvantitativního uvolňování, končícího loni. Od začátku listopadu bude ECB vyhazovat na cenné papíry každý měsíc 10 miliard EUR.

Trump užasl, že podle něho ECB zahajuje měnovou válku: „*Usilují a nikoliv neúspěšně, zhodnocovat euro proti hodně silnému dolaru poškozující americký vývoz.*“ Má pravdu: Když Draghi řekl o změně politice ECB, o fungování kvantitativního uvolňování „podle potřeby“, ihned ztratilo euro oproti dolaru půl procenta a evropský byznys to mile překvapilo.

Investoři si dávno přáli snížení procentní sazby. I lokomotiva Evropy Německo je na pokraji recese. Průmyslový sešup Němců se převálil i do třetího čtvrtletí roku. Mezi tím von der Leyenová ohlásila priority své činnosti, které jsou daleko od toho co se dotýká EU: snížit využívání fosilních paliv, využívat nové americké technologie a zdokonalovat „unikátní sociální tržní ekonomiku“.

The Economist napsal, že Evropa potřebuje mnohem víc než jen řečnění. V posledních desetiletích omezily evropské banky svoji činnost na trhu EU a stále rozšiřují svoji přítomnost mimo EU. Takže se Evropa nyní jeví jako skupina ekonomik střední velikosti a ne jako spojený konkurent Číny nebo USA. Podle vydání je to příčinou ztrát v globálním soupeření, přestože hlavní správce ECB poskytuje finanční podporu. Je tu riziko, že bude pro podnikání stojatou vodou.

Je jednoduché pochopit Brity. Jsou naštvaní na Brusel, který se nemá k tomu, aby se s nimi rozloučil za podmínek výhodných pro Londýn. Ještě před deseti lety bylo deset největších společností světa registrováno v Evropě. Nyní jsou to jen dvě a to ještě až na 32. a 36. místě. Francouzi a Němci to přičítají tomu, že příčinou je právě unikátní sociální tržní ekonomika, která umožňuje nadnárodním strukturám EU míchat se do podnikání. Navíc není evropský trh jednotný, má dvě rozdílné sbírky pravidel.

Cíle stanovené v Maastrichtské dohodě z roku 1992 (volný pohyb lidí, produktů, kapitálu a služeb) uvízly v bruselské byrokracii a je již patrná tendence odtud odejít do „národních bydlíšť“. Bývalý předseda Evropské komise Jacques Delors říká, že projekt jednotné Evropy je dílo jen poloviční, přináší jen polovinu toho, co by přinést mohl. Jak to dopadne za podmínek zostrujících se obchodních a ekonomických rozporů USA a Evropy, té, která dosud nefunguje, není známo.